

Paul Biegel

Çeviren: Gülten İldeniz

Resimleyen: Carl Hollander

HEYECANLI KİTAPLAR
Serüven

KÜÇÜK KAPTAN

Paul Biegel

Çeviren: Gülten İldeniz

Resimleyen: Carl Hollander

KÜÇÜK KAPTAN

Yayın Yönetmeni: Samiye Öz
Yayın Koordinatörü: İpek Gür
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir S.
Uygulama ve Dizgi: Yasemin Çatal
Düzeltili: Fulya Tükel
Kapak Baskı: Azra Matbaası
İç Baskı ve Cilt: Özal Matbaası

1. Basım: 2003
6. Basım: Nisan 2011
ISBN 978-975-07-0026-2

De Kleine Kapitein, Paul Biegel

© Uitgeversmaatschappij Holland,

Haarlem, 1970, 1999

© Carl Hollander, 2002

© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2003

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları

Yapım, Dağıtım, Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.

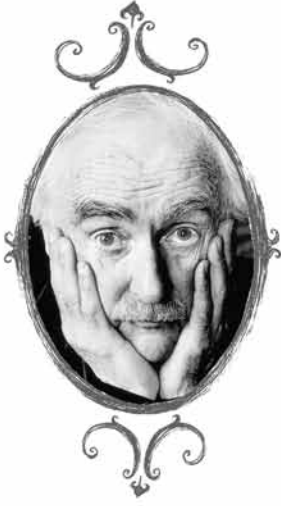
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

www.cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Bu kitabın sahibi:

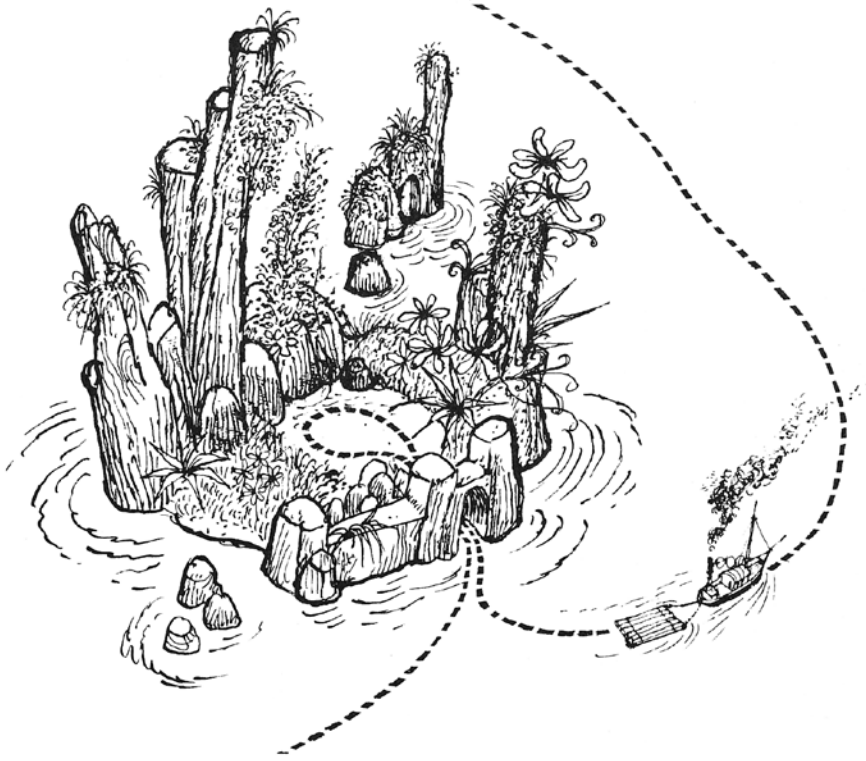

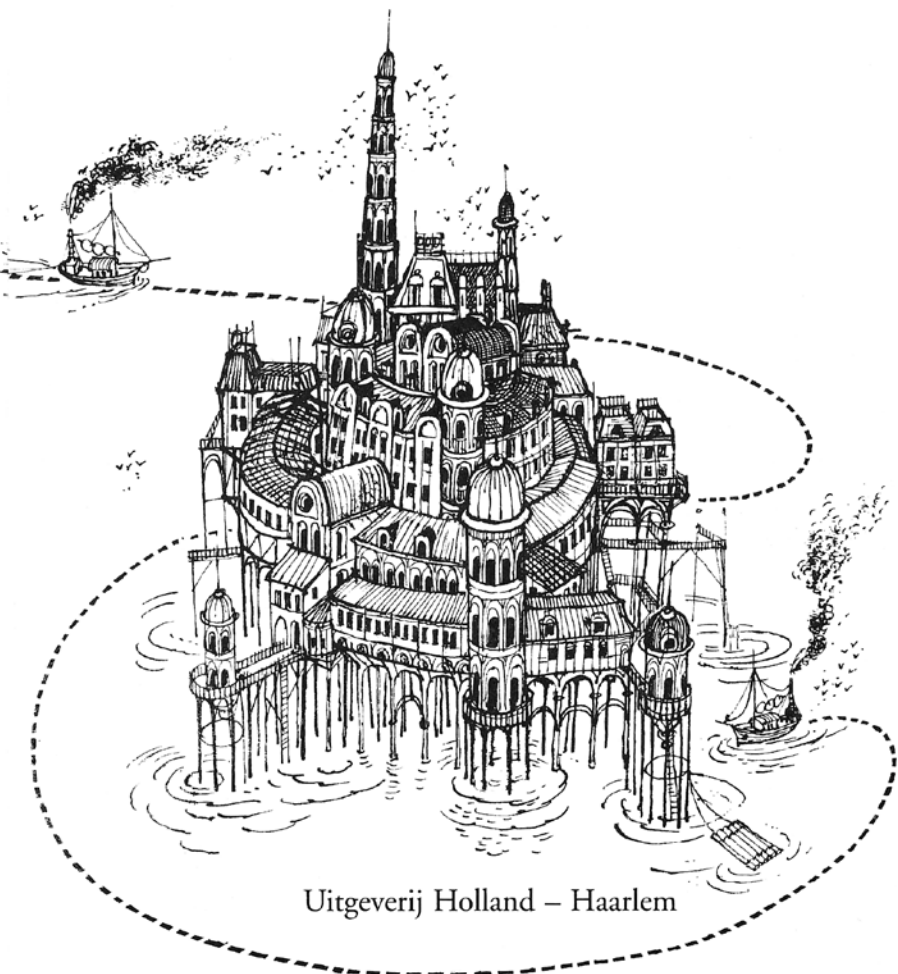

Paul Biegel

1925'te Hollanda, Bussum'da doğdu. Gazetecilik yapan, edebiyatın çeşitli dallarında yapıtlar veren Biegel, dünya çapında, en çok çocuklar için yazdığı kitaplarla tanındı ve bu alanda klasikler arasına girdi.

KÜÇÜK KAPTAN'IN DÖNÜŞÜ, KÜÇÜK KAPTAN VE KORSAN HAZİNESİ yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitaplarıdır.

Uitgeverij Holland – Haarlem

Tekne

Küçük Kaptan, bir kum tepesiğinde yaşıyordu. Ev de, kulübe de yoktu o tepede, yalnızca bir tekne vardı; Küçük Kaptan günlerini o teknede geçiriyordu.

Denizdeki dalgaları gökdelenler kadar yükseklerle çıkaran azgın bir fırtına getirmişti tekneyi. Teknecik kumlara saplanıp kalmıştı. Sahibi kimdi, kim denizlerde dolaşmıştı onunla, bilinmiyordu. Yalnız, sürüne

sürüne bir çocuk çıkmıştı içinden. Başında kocaman bir kasket vardı.

Limandakiler, "Sen kimsin?" diye sormuşlardı.

"Kaptanım," demişti çocuk.

"Yaşlı Kurt" adıyla anılan ihtiyar bir gemici, "Küçük Kaptan," demişti, "nereden geliyorsun?"

"Teknemden," diye yanıtlamıştı Küçük Kaptan.

"Nereden gelir senin teknen?"

Küçük Kaptan, omuz silkip kamarasına girmişti.

O zamandan beri orada yaşıyordu.

Güneş doğunca arka güverteye oturup güneşleniyor, ay çıkınca da ön güvertede küçük trompetini çalıyordu.

Limandakiler onu dinliyorlardı hep.

Ta-ran-ta-ra!

"İnsanın içi eziliyor," diyorlardı.

Yaşlı Kurt'a kalırsa, çok güzel bir şeydi bu.

Kendisi bir daha denizlerde dolaşamayacaktı; gemisi batmış, bütün tayfası kaybolmuştu çünkü. Yalnız o kurtulmuştu; bir daha göremeyeceği arkadaşlarını düşünüyordu hep.

Bir gün, Küçük Kaptan'ı görmek için kumları tırmanarak tepeye çıktı.

Küçük Kaptan, her zamanki gibi, arka güvertede oturmuş güneşleniyordu.

İhtiyar gemici, sakalını okşayarak, "Denizlere açılma zamanın geldi artık," dedi.

“Nasıl açılabilirim?” diye sordu Küçük Kaptan.

“Önce gemini onaracaksın, sonra da bekleyeceksin. Kocaman bir dalga gelecek bir gün ve tekneni denize indirecek yine.”

“Peki,” dedi Küçük Kaptan, “sonra ne olacak?”

Yaşlı Kurt, “Denize açılacaksın,” dedi, “aramaya devam edeceksin.”

Küçük Kaptan, “Neyi aramaya?” diye sordu.

İhtiyar gemici, Küçük Kaptan’a bakıp güldü.

“Neyi arıyorsan onu,” dedi. “Bir şey arıyordun, değil mi?”

Çocuk, başını usulca sallayarak, “Evet,” diye mırıldandı, “Uzunlar Adası’nı arıyordum.”

“Güzel,” dedi ihtiyar gemici... “Peki, ne yapacaksın orada?”

Küçük Kaptan, “O adada herkes uzun boylu olurmuş,” dedi. “Akşamleyin yatanlar sabahleyin yetişkin birer insan olarak kalkarlarmış.”

“Sahi mi?” diye bağırdı Yaşlı Kurt. “Bir an önce büyümek istiyorsun demek?”

Küçük Kaptan başını salladı.

“Evet. Burada büyümek çok zaman alıyor.”

İhtiyar gemici de öyle düşünüyordu anlaşılan.

“Doğru,” dedi. “En iyisi hemen yola çık.” Gülerek, “Senin gibi küçük bir kaptan o adayı kolay kolay bulamaz,” diye ekledi. “Kim bilir, bu arada başka şeyler de bulursun belki.”

Küçük Kaptan, "Ne gibi şeyler?" diye sordu.

Yaşlı Kurt yanıt vermedi.

"Sen tekneni onarmaya bak," dedi.

"Peki," dedi Küçük Kaptan.

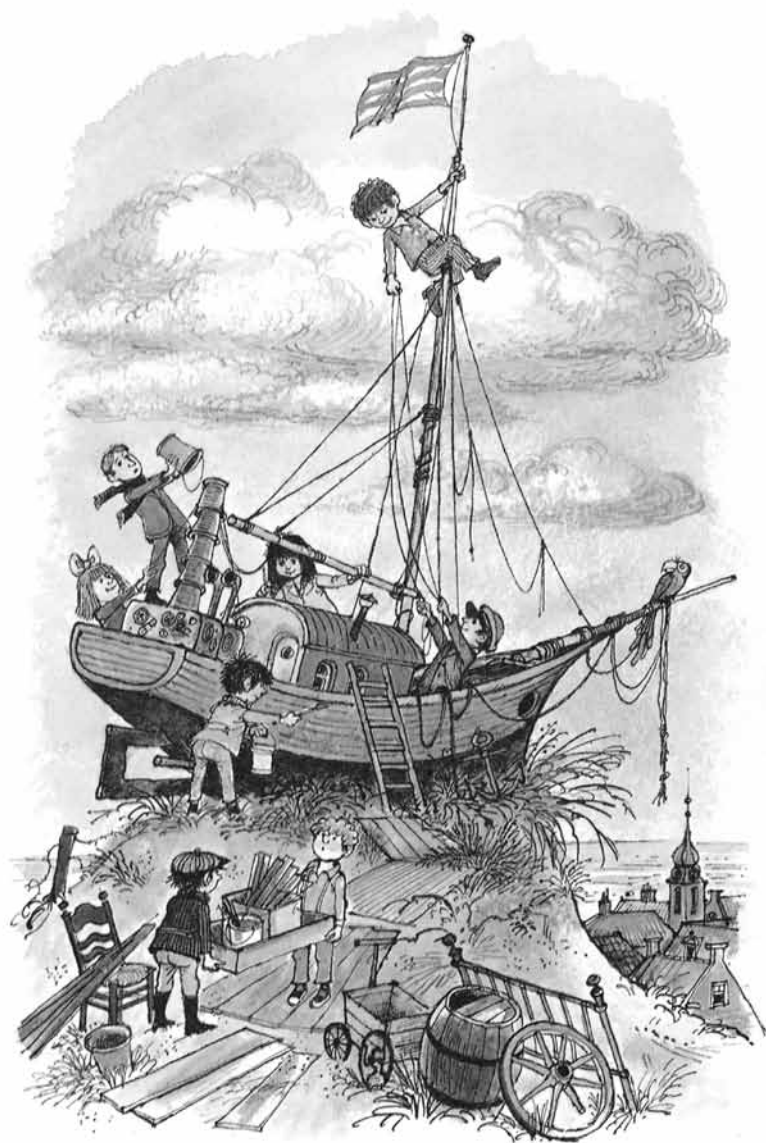
İhtiyar gemici evine gitti. Küçük Kaptan da el arabasını çıkarmak için kamarasına indi. Araba, eski bir sandığın altına tekerlekler yerleştirilerek yapılmıştı; ama çarpıktı biraz, çünkü tekerleklerin bir çifti bir bisikletten, öteki de bir laternadan alınmıştı. Yollarda iki yana sallanıp boyuna gıcırdıyordu. Küçük Kaptan, liman şehrinin sokaklarından geçmeyegörsün, herkes, "Küçük Kaptan gidiyor," diye mırıldanıyordu.

Çocuğu görmelerine gerek yoktu; arabanın sesini duymaları yetiyordu.

Sokaklarda ne bulursa arabasına atıyordu Küçük Kaptan. Soba borusu, ip, çocuk oturağı, tel parçaları, bir iskemle ayağı, bisiklet zinciri, lastik boru, yün yumağı, kırık ayna, madeni para, eski ayakkabı, vidalı tahtalar, balık ağıları...

Sonunda bir gün düdüklü bir çaydanlıkla eski bir küvet de bulunca yeni bir motor yapması için her şey tamamlanmış oldu. Sıra çekiç sallamaya, testere ve rende kullanmaya gelmişti. Çalışırken dilini de çıkarıyordu. Bu motor, fırtınanın kabartacağı dalgalardan daha güçlü olmalıydı.

Şehirde başka çocuklar da vardı; ihtiyar gemiciden Küçük Kaptan'ın bulmak istediğı adayı duyunca

dayanamadılar, onlar da kum tepesiğine koşular he-men. Teknenin güvertesine güçlkle tırmanarak, "Küçük Kaptan!" diye bağıldılar. "Biz de bir gecede büyü-mek istiyoruz; seninle gelebilir miyiz?"

"Tabii," dedi Küçük Kaptan. "Yalnız tekneyi onar-mama yardım edeceksiniz."

Dicky, Tombul Erik, Marinka ve ötekiler, Küçük Kaptan'a yardım etmeye koyuldular. Küveti, motorun yerleştirileceği arka güverteye çıkardılar önce. Sonra da, Küçük Kaptan'ın buyruklarına göre, kesip biçme-ye, çakmaya, vidalamaya başladılar. Bir yere düdüklü çaydanlığı, bir yere iskemle ayağını, bir yere bisiklet zincirini, bir yere de lastik boruyu yerleştirdiler. Bu-har kaçmasın diye de küveti ters çevirdiler. Sonunda Ürkek Thomas bile gelip yardım etti onlara, altı ko-vayı üst üste geçirerek bir gemi bacası yaptı.

"Hepinize teşekkür ederim," dedi Küçük Kaptan.

Tombul Erik, "Denize ne zaman açılıyor?" diye sordu.

"Kocaman bir dalga geldiğinde," dedi Küçük Kap-tan. "Ama daha önce bir pervane yapmamız gereki-yor."

Çocuklar tam gitmeye hazırlanıyorlardı ki kum tepesiğinde bazı sesler duydular. Şehirdekiler, çocuk-larının okuldan kaçtıklarını anlamışlardı. En önde öğ-retmen, sert adımlarla kum tepesiğini tırmanıyorlar-dı. Öğretmen sopasını sallıyordu öfkeyle...

Büyük Dalga

Öğretmenin arkasından annelerle babalar geliyordu; soluk soluğa tırmanıyorlardı patikayı. Küçük Kaptan'ın teknesine varınca bağırmaaya başladılar:

“Hey, Dicky! Hey, Marinka! Çabuk buraya gelin, okula gideceksiniz!”

Öğretmen de sopasıyla bir yandan teknenin kenarına vuruyordu.

Çocuklar, küpeşteye yaslanıp bağıldılar:

“Biz artık okula gitmeyeceğiz! Uzunlar Adası'na

gidiyoruz! Bir gecede büyüüp her şeyi çabucak öğreneceğiz!”

Öğretmen, “Hiç böyle saçmalık duymadım!” diye bağırdı öfkeyle. “Bu akli kim verdi size?”

“Küçük Kaptan,” dedi çocuklar.

Öğretmen, ıstakoz gibi kızararak, “Öyle mi?” diye gürlledi. “Peki, neredeymiş bu ada?”

Çocuklar, “Bilmiyoruz,” dediler. “Arayıp bulacağız.”

“Ben size arayıp bulmayı gösteririm!” diye bağırdı öğretmen.

Bir sıçrayışta güverteye çıktı, çocukları sopayla kovalamaya başladı.

“Uzunlar Adası’na gideceklermiş! Hadi bakalım, doğru okula!”

Üzüntüyle yola koyuldu çocuklar; ama aralarında bir kişi eksikti: Ürkek Thomas. Ambara saklanmış, korkudan titriyordu.

Küçük Kaptan, küpeşteye yaslanıp çocukların arkasından bakakaldı. Okula gitmek zorunda değildi; ne öğretmeni ne de anne-babası vardı. Trompetini alıp denizin şarkısını çalmaya başladı:

*Oh deniz, güzel deniz,
Bırak teknemi gitsin,
Bak yatıyor kumlarda,
Göğe kadar yükselen
Bir dalga gönder bana.*

Şarkı bitince bir pervane yapması gerektiğini düşündü. Dalgalardan daha güçlü tunçtan bir pervane! Arabasıyla trompetini alıp çarşıya indi. Kasketini yere bıraktı, trompetini dudaklarına götürüp başladı çalmaya.

Ta-ran-ta-ra!

Sokaktakiler durup dinlemeye koyuldular. Öylesine güzel ve etkili çalıyordu ki, müzik, dinleyenlerin kulaklarından girip yüreklerine iniyordu. Bildikleri şarkılara benzemiyordu bu; uçsuz bucaksız denizlerin, mutlu deniz kızlarının, hüzünlü martıların şarkısıydı. Küçük Kaptan arada bir durup kasketini uzatıyordu.

Bir saat sonra parayla doldu kasket. Küçük Kaptan paraları arabasına boşalttı, birkaç sokak ileriye gidip yine çalmaya başladı. Araba, parayla doluncaya kadar da sürdürdü bunu.

Sonra tekneye döndü.

Okul dağılınca çocuklar da geldiler.

“Gidin, odun getirin,” dedi Küçük Kaptan. “Paraları ateşte eriteceğiz.”

“Niçin?” diye sordu çocuklar.

Küçük Kaptan, “Pervane yapmak için,” diye yanıtladı.

Çocuklar kıyıda odun topladılar; Küçük Kaptan paraları demir kazana boşalttı. Ateş yanınca güneş gibi kızdı kazan.

Paul Biegel

KÜÇÜK KAPTAN

Bir gecede hemen büyümek istiyorsanız, Uzunlar Adası'na gitmelisiniz. Peki gerçekten böyle bir ada var mı? Varsa nerede?

Küçük Kaptan, teknesi "Hiçbatmaz"a atlayıp yanına arkadaşları Tombul Erik, Marinka ve Ürkek Thomas'ı da alarak bir an önce büyüebilmek için "Uzunlar Adası"na gitmeye karar vermişti. Böyle bir adanın varlığına bile inanmayan aileleri, gitmelerine izin vermiyorlardı. Bizim dört kafadar ise tüm zorluklara rağmen ve kendilerini bekleyen tehlikeleri bilmeden yolculuğa atıldılar.

ISBN 978-975-07-0026-2

9 789750 700262